

Hermelinska Släktföreningens trettonde ordinarie släktmöte
lördagen den 19 och söndagen den 20 juni 1971 i Stockholm

- Må dessa två dagar ge en angenäm samvaro till glädje för oss alla!

Den ^{När}önskan, uttalad av släktens huvudman Alf, när han förklarade 1971 års släktmöte öppnat, blev förvisso uppfyllt. Det ^{omsorgsfullt} ~~synnerligen väl~~ uttänkta och ^{väl} ~~skickligt~~ genomförda mötet gav deltagarna stort utbyte. Ett hundratal av släktens medlemmar i åldrar mellan sju och åttiosju år hade samlats i Stockholm från sina olika landsändar, och gemensam glädje präglade samvaron från början till slut.

Samlingen skedde vid en lunch på Operaterassen. Man satt vid runda bord och kunde skåda ut över Strömmen och Kungliga slottet i vacker försommarbelysning. I en angränsande konferenssal med god akustik hölls sedan mötesförhandlingar under Sven Samuels suveräna och vänliga ledning.

Huvudmannen erinrade i sitt hälsningstal om att detta vårt trettonde ordinarie släktmöte markerade sextioårsminnet av Hermelinska Släktföreningens bildande.

Han uttryckte släktens medkänsla ^{med} ~~och mötets saknad~~ ~~efter~~ Elias, släktföreningens ordförande under de

senaste tio åren, vilken på grund av en ögonsjukdom var förhindrad att närvara ^{vid mötet.} *

^{Alf} ~~Han~~ fortsatte: Tiden hastar. För många av oss är den gamla latinska psalmversens första rad aktuell:

* Saknaden efter honom känndes stor.

Vespera iam venit - aftonen har nu kommit... Men flertalet av oss går som sig bör en ständigt skiftande framtid till mötes.

^{Han}
Han berörde i sitt tal även det arbete som ligger bakom utformandet av släktmötet. Den stora tyngden, sade han, har legat på sekreteraren Måns starka axlar, men även övriga styrelseledamöter har burit sin del av bördan. Låt dem känna uppskattningen och underlätta deras mödor!

Val förrättades av styrelse och revisorer för perioden 1971-1976. Valberedningens förslag följdes enhälligt och styrelsen fick följande sammansättning: Ordförande, Sven Samuel; övriga ledamöter, Nils, Måns, Niklas, Ulla Horn af Åminne. Suppleanter: Carl Söderling, Eva Hamilton. Revisorer: Nils-Magnus, David. Revisors-suppleanter: Lars, Samuel.

I varma ordalag tackade huvudmannen därefter de avgående styrelseledamöterna Elias, Ingeborg och Carl Y:son. Han uppehöll sig därvid särskilt vid Elias trettioåriga energiska och kunniga arbete till släktföreningens fromma, först som sekreterare i tjugu år, under en femårsperiod samtidigt skattmästare, och slutligen åren 1961-1971 som föreningens ordförande. Forskning i släktens historia, uppspårande och förvärvande av värdefullt material till vårt släktarkiv och generösa personliga donationer till arkivet av för släkten dyrbara kartor och skrifter har ingått i Elias långa och uppoffrande tjänst inom styrelsen.

Till Ingeborg, vilken i trettiofem år tillhört styrelsen

såsom intresserad och alltid arbetsvillig medlem - de senaste fem åren som vice ordförande - och till Carl Y:son, i nära trettio år noggrann och omdömesgill först revisor och sedan skattmästare, ~~med stor arbetsbörda~~, riktades också ett varmt och personligt format tack. I hyllningen inneslöts Inez och Märta, som *givit sina* trofast stö^{tt}~~tt~~ ~~sina män~~ i deras uppgifter.

män ett

Vackra gåvor, glaspjäser utvalda av släktens glaskunnige Carl F., överlämnades direkt eller för vidare befordran till de avgående styrelseledamöterna.

Till hedersledamöter i Släktföreningen valdes därefter med acklamation Elias och Alf.

Minnesrunor föredrogs över tre av de släktmedlemmar som avlidit sedan släktmötet 1971⁶⁶. Lena talade över sin broder Jan R:son. Minnesteckningar hade skrivits över Carl-Magnus av döttrarna Eva och Louise och över David av Märtha och sönerna. De upplästes av sekreteraren Måns.

Före samlingen till släktmiddagen i Riddarhusets Lantmarskalkssal hade deltagarna tid att bese vapensköldar och andra klenoder i Riddarhussalen och de sköna salongerna. Det var ett studium som livligt utnyttjades, icke minst av de yngre och yngsta medlemmarna.

Vid middagen hälsade Ingeborg välkommen till bords. Hon uttryckte sin glädje över dagens återseende gamla släktvänner emellan och bekantskapen med nya - en glädje som de närvarande, av det varma bifallet

